

Een globale veiligheidsstrategie voor de onderneming

1. Welke veiligheidsverantwoordelijke voor de onderneming?

Door de evolutie en de diversificatie van de soorten gevaren die de ondernemingen bedreigen, wordt het profiel van hun veiligheids-verantwoordelijke opnieuw in vraag gesteld. Deze functie is veel complexer geworden dan in het verleden omdat de risico's zelf eveneens een veel complexer karakter gekregen hebben. De directies van de ondernemingen mogen dat feit niet negeren. Zij moeten de veiligheidsverantwoordelijke een bijzonder statuut toekennen waardoor deze rechtstreeks aan de top van de hiërarchie kan rapporteren. Deze nieuwe verantwoordelijke dient inderdaad de mogelijkheid te hebben om alle risico's waaraan de onderneming blootgesteld is, in zijn functie te integreren. De benadering moet globaal zijn en rekening houden met de collaterale effecten van de verschillende gevaren, de verbanden die direct of indirect onder hen kunnen bestaan en de wederzijdse invloeden die zij op elkander kunnen hebben. Het probleem van de veiligheid bestaat als dusdanig maar omvat een verscheidenheid aan gevaren die vaak onderling verbonden zijn. Het is wel degelijk de taak van de nieuwe veiligheidsverantwoordelijke van de onderneming om deze volledige problematiek te beheren.

Een goed veiligheidsbeleid impliceert een globale visie van de risico's en houdt de opstelling in van strikte regels die in het algemene ondernemingsbeleid geïntegreerd worden evenals van programma's voor het sensibiliseren en opleiden van het vaste personeel. Bij deze mobilisatie van de medewerkers van de onderneming voor de strijd tegen diverse bedreigingen die de gezonde ontwikkeling van hun werkomgeving kunnen bedreigen, mogen de preventieve aspecten niet genegeerd worden noch de repressieve gevolgen die moeten voorzien worden. Het betreft met name de bestrijding van diefstal en het misbruik van vertrouwen waaraan bepaalde klanten zich schuldig kunnen maken, diefstal en fraude gepleegd door de personeelsleden in de winkels, opslagplaatsen en administratieve diensten, diefstal ten nadele van de onderneming gepleegd door personen die er geen deel van uitmaken zoals leveranciers, onderhoudsverantwoordelijken, rackjobbers en externe demonstratrices. Het gaat ook om het bestrijden van daden van vandalisme, brandstichting, inbraak, gewapende aanrandingen en hold-ups, schade veroorzaakt door drugverslaafden en dronkaards, geweld op de werkplaats en verschillende bedreigingen van mensen en goederen.

Natuurlijk mag de veiligheidsverantwoordelijke niet verwachten dat hij al deze risico's volledig kan elimineren. Hij zal echter wel voor een goede samenwerking moeten zorgen met de verschillende afdelingen van de onderneming om alle inlichtingen, waarnemingen en gegevens in verband met een incident en alle preventief en na elke daadwerkelijke aanranding genomen maatregelen te centraliseren. De veiligheid in een onderneming garanderen is groepswork en de veiligheidsverantwoordelijke moet een coördinator zijn. Het is aan hem om de risico's te identificeren en overleg te plegen om de beste afweer te bepalen. Met de dienst interne audit moet hij de verschillende risico's van fraude bepalen en procedures voor het opsporen en criteria voor sancties uitwerken; samen met de personeelsdienst dient hij programma's ter sensibilisatie en opleiding op te stellen; met de dienst aankoop moet hij meewerken aan het uitwerken van maatregelen voor de elektronische bescherming van producten aan de bron; met de financiële dienst dient hij samen te werken om de verschillende kosten voor de veiligheid op te nemen in de budgetten van de verschillende afdelingen van de onderneming; met de juridische dienst moet hij samenwerken voor het op punt stellen van de vervolging van wie zich schuldig maakt aan diefstal of andere misdrijven ten nadele van de onderneming; met de sociale dienst dient hij zich te verdiepen in programma's voor hulpverlening aan slachtoffers.

De evaluatie van de schade die de onderneming oploopt ingeval van een aanranding, is ongeacht de aard ervan altijd moeilijk te bepalen omdat er ook met de indirecte schade moet rekening gehouden worden die niet altijd goed vastgesteld noch geïnventariseerd wordt door de betrokken diensten. Even moeilijk te bepalen is de aard en het bedrag van de schade die de onderneming had kunnen oplopen indien er geen veiligheidsdienst was ingevoerd evenals de kost voor de onderneming ingeval van aanrandingen die zich later kunnen voordoen wanneer er met de tijd geen veiligheidsmaatregelen getroffen worden. Het betreft inderdaad moeilijk te meten gegevens die de veiligheidsverantwoordelijke evenwel zo goed mogelijk moet proberen in te schatten op basis van de historiek en de ervaringen van de onderneming op het vlak van de verschillende gevaren die deze bedreigen. De ernst en de gewichtigheid van de incidenten die de veiligheid in het gevaar brengen, moeten nauwkeurig ingeschat worden, een analyse dient gemaakt te worden van de remediërende maatregelen die kunnen genomen worden en een evaluatie van hun kost moet opgesteld worden. De rol van de veiligheidsverantwoordelijke is dan zo precies mogelijk de kosten voor preventie en eventuele repressie te bepalen.

Wanneer de veiligheidsverantwoordelijke onderhandelt over het budget dat hij noodzakelijk acht om de veiligheid van de belangen van de onderneming te verzekeren op het niveau van haar verschillende functies, wordt hij geconfronteerd met het probleem om de gunstige return on investment aan te tonen die de voorgestelde uitgaven moet rechtvaardigen. Hij zou zeker moeten kunnen tonen wat de voordelen zijn van de veiligheidsmaatregelen die hij voorstelt maar hij zou beter ook maar benadrukken welke kosten de onderneming kan oplopen wanneer deze geen veiligheidsmaatregelen neemt.

Onbeveiligde verkooppunten die steeds vaker door winkeldieven bezocht worden of die regelmatig het slachtoffer zijn van aanrandingen, worden onvermijdelijk onrendabel omdat de klanten wegblijven omwille van een gevoel van onveiligheid. Dergelijke voorbeelden tonen aan hoe een doeltreffende veiligheidsstrategie niet te verwaarlozen directe gevolgen kan hebben voor de omzet en het bedrijfsresultaat van de distributiebedrijven.

De veiligheidsverantwoordelijke moet ook zijn best doen om de manieren te identificeren waarop dieven en in het bijzonder misdadigers die gewelddadige overvallen in winkels plegen, te werk gaan. Welke verkooppunten kiezen zij uit voor hun misdaad? Zij zullen winkels die dichtbij een

politiekantoor liggen, vermijden. Zij zullen wantrouwen koesteren voor de aanwezigheid van een bewaker aan de ingang die hoe dan ook een uit de weg te ruimen obstakel vormt wat meer tijd vergt om de hold-up te plegen. In het algemeen wantrouwen zij alles wat hen doet vertragen en de ordediensten aldus meer tijd biedt om op te treden. Zij hebben schrik voor camera's, vooral deze op de parking en aan de ingang van de winkel. Camera's in de winkel zelf schrikt hen minder af want tijdens de overval zelf dragen zij vaak een bivakmuts om hun gezicht te verbergen. De veiligheidsverantwoordelijke dient in het bijzonder te letten op verkenningssacties in de winkels door boeven zonder masker vooraleer deze een overval gaan plegen. Dit gebeurt vaak net vóór de overval. De opnames van de camera's kunnen helpen bij de identificatie van de schuldigen en specifieke veiligheidsmaatregelen dienen ervoor te zorgen dat de boosdoeners deze opnames niet kunnen meenemen.

2. Prioriteit aan de vorming van het personeel

Veiligheid is van levensbelang voor de onderneming, in die mate zelfs dat het aangewezen is om deze taak toe te vertrouwen aan echte professionelen. Dat is niet altijd het geval, nog te vaak zijn het medewerkers die andere kwalificaties hebben aan wie verschillende verantwoordelijkheden - vaak belangrijke verantwoordelijkheden die niet altijd goed omlind zijn - op het vlak van veiligheid zijn toevertrouwd. We moeten dus resoluut ervoor pleiten dat er beroep wordt gedaan op personeel dat hooggekwalificeerd is voor elk van de taken waarvoor het wordt ingezet, ook op het vlak van de veiligheid. Een afdoende en permanente opleiding van deze medewerkers is dan ook absoluut vereist, ongeacht de wettelijke bepalingen die de toegang tot bepaalde bewakingsfuncties reglementeren.

Veiligheidsproblemen die zich stellen bij bedrijven zijn veelvoudig van aard, daarom is een globale veiligheidsstrategie noodzakelijk, moet er een veiligheidsverantwoordelijke voor het bedrijf worden aangewezen en moeten voor elk aspect van de veiligheid goed opgeleide medewerkers worden ingezet. En deze, op hun vlak hooggekwalificeerde personeelsleden moeten ook blijk geven van psychologisch inzicht, empathie, het vermogen om op problemen te anticiperen om deze zo snel en goed mogelijk op te lossen, gepaste initiatieven nemen die goed overdacht, goed gestructureerd en goed uitgevoerd worden. Want het cruciale punt dat maakt dat de globale veiligheidspolitiek zijn vruchten zal afwerpen is het vermogen van de algemene veiligheidsverantwoordelijke om bepaalde van zijn bevoegdheden te delegeren naar die medewerkers die op dat vlak uitblinken om, in geval van nood, snel en efficiënt te kunnen reageren om de fundamentele belangen van het bedrijf te vrijwaren.

Het is eveneens belangrijk dat elk personeelslid, in functie van zijn niveau en de aard van zijn werkzaamheden binnen het bedrijf, voldoende wordt opgeleid op het vlak van beveiliging, waaronder we zowel theoretische programma's als praktische toepassingen verstaan. Men let er eveneens op dat de afdelingsverantwoordelijken en de ploegbazen de beginselen van pedagogie onder de knie hebben zodat ze zo goed mogelijk vorming kunnen verstrekken aan het personeel in hun dienst. In het kader van deze permanente vorming zijn ook onderwerpen als eerste hulp bij ongevallen, brandbestrijding, het opvangen van ongevallen en het aanhouden van dieven begrepen. Met deze opleidingsprogramma's kan men de medewerkers ook sensibiliseren voor het probleem van de ongekende derving. Het is nodig om hen uit te leggen wat deze ongekende derving precies inhoudt, welke verschillende bronnen van ongekende derving er zijn, en wat de gevolgen ervan zijn voor de rendabiliteit van de onderneming. Want de waakzaamheid van al het personeel is nodig.

De algemene veiligheidsverantwoordelijke van de onderneming moet een globaal plan van veiligheidsvoorschriften en te nemen maatregelen opstellen om het bedrijf zo efficiënt mogelijk om de verschillende vlakken waarop het risico loopt (in het bijzonder in termen van diefstal en inventarisverliezen) te beveiligen, dat plan laten goedkeuren door de algemene directie en laten accepteren door de directies van de verschillende departementen en door het personeel. Om dit te realiseren moet hij uiteraard allereerst zo volledig mogelijke gegevens verzamelen over verschillende boekjaren heen, voor elke verkooppunt, en dan deze gegevens gaan analyseren, gemiddelden samenstellen, de verschillen meten en proberen te verklaren.

De analyse van de beveiligingskosten, van de ene winkel ten opzichte van de andere, laat ook toe, door ze te benaderen vanuit het courante resultaat en dervingpercentage, om de politiek die gebruikt wordt in de strijd tegen winkeldiefstallen bij te stellen en concrete keuzes te maken op het vlak van de gebruikte technieken en het ingezet personeel. De actieplannen die het resultaat zijn van deze stap moeten de aanleiding vormen voor het opstarten van specifieke opleidingsprogramma's, onder het gezag van de directie, gericht op de kaders en op al het overige personeel van het verkooppunt. In het kader van deze vormingsprogramma's, moet men het personeel aanleren welke diefstaltechnieken het meest gebruikt worden bij winkeldiefstallen en welke methoden er dan zijn om de dieven te betrappen, welke houding men moet aannemen ten opzichte van dieven, zowel wanneer ze gebruik maken van geweld als wanneer ze geweldloos te werk gaan, en ook nog welke procedures er moeten gebruikt worden om de veiligheidsdienst of de directie te verwittigen.

Het einddoel van heel deze procedure is de waakzaamheid van het personeel verhogen en hen helpen beter en efficiënter te reageren wanneer een geval van winkeldiefstal zich voordoet, bepaalde ondernemingen loven premies uit aan personeelsleden die winkeldieven ontdekken en tegenhouden. Dat is zeker en vast een goede stimulans om de waakzaamheid te verbogen, een stimulans die al uitstekende resultaten heeft opgeleverd, in bepaalde winkels zag men werkelijk het aantal winkeldiefstallen dalen als gevolg van de verhoogde waakzaamheid. Men mag echter het feit niet onderschatten dat een premiesysteem kan leiden tot een overdreven ijver vanwege het personeel om toch maar de meeste dieven te onderscheppen, wat perverse effecten kan opleveren in die mate dat men de essentiële taken van het personeel op de verkoopsvloer gaat verwaarlozen of dat er meer en meer incidenten zijn met vals beschuldigde klanten die door het overijverige personeel werden aangehouden op verdenking van diefstal.

Het toekennen van premies aan personeelsleden die een dief hebben geïdentificeerd kan slechts met de grootste voorzichtigheid worden toegepast, eerst moet men personeel van het bedrijf beter leren kennen om zeker ervan te zijn dat ze het in hen gestelde vertrouwen en de hen toegewezen taak niet zullen misbruiken om er onrechtmatige financiële voordelen uit te halen. In elk geval mag het personeel alleen beloond worden voor het onderscheppen van een echte dief, een persoon die werkelijk gestolen heeft in de winkel en op heterdaad betrapt werd. Vandaar dat het niet aangewezen is om dit soort van systeem op te zetten in een winkel die nog maar net de deuren opent en waarvan het personeel nog nieuw en dus onvoldoende gekend is.

Het is tevens van belang dat het personeel in winkels waar de directie van plan is een premiesysteem in het leven te roepen bij het betrappen van winkeldieven, dit systeem aanvaardt. Het is mogelijk dat dit systeem tot chaos leidt, zowel onder het personeel als naar de klanten toe. Om ongemakken te voorkomen is het voorzichtiger een systeem van eindejaarspremies in het leven te roepen waarvan alle medewerkers van het verkooppunt kunnen van profiteren en de premie proportioneel te maken aan de vermindering van de graad van ongekeerde derving die door de winkel geregistreerd wordt.

Het is uiteindelijk belangrijk dat iedereen begrijpt dat op het vlak van veiligheid alles staat of valt met een goede organisatie. Zeker, het is essentieel om het comfort van de klant in de winkel te optimaliseren, en dat zodanig te doen dat zijn aankopen in de best mogelijke omstandigheden kunnen verlopen, maar terzelfder tijd, is het essentieel dat alles in het werk gesteld wordt om diefstallen te voorkomen. Deze twee zaken zijn soms moeilijk met elkaar te verzoenen. Ze impliceren in elk geval dat de veiligheids-verantwoordelijke geregeld geraadpleegd wordt, zeker bij elk beheersproject dat voor een verkooppunt wordt uitgewerkt en bij het ontwerpen van een nieuw verkooppunt. Wat betreft de veiligheidsagenten, zij opereren onder het gezag van de directeur van het verkooppunt en spelen de rol van, in de eerste plaats ontvangstcomité, vervolgens spelen ze ook een ontradende rol en tenslotte indien nodig een repressieve rol wanneer zij de dieven moeten aanhouden. Het veiligheidsprobleem moet immers deel uitmaken van de politiek van klantvriendelijkheid en service die het winkelpunt ten opzichte van de klant nastreeft.

3. School en delinquentie

Er bestaat een vanzelfsprekende correlatie tussen de manier waarom jongeren en adolescenten hun schooltijd beleven en de jeugddelinquentie. De manier waarop elk kind, vanaf zijn vroegste schoolervaring tot bij het einde van zijn schoolcarrière, tegen school aankijkt, is een factor van evenwicht of onevenwicht op gevoelsmatig, emotioneel en delinquent vlak. Hoe slechter de prestaties op school bij voorbeeld hoe groter de kans dat er delinquentie gevallen zullen voorkomen, en hetzelfde geldt naarmate er meer gespijeld wordt. De veiligheidsverantwoordelijken in de winkels moeten zich van deze realiteit bewust zijn en vooral met betrekking tot spijbelaars de zaken nauwlettend in de gaten houden, vaak zijn jongeren van schoolleeftijd in de winkels aanwezig tijdens de schooluren.

Verschillende vaststellingen laten ons toe volgende bedenkingen te maken: studies gemaakt door leraars of door psychologen in verband met de motivatie of demotivatie van leerlingen laten vaak toe jeugddelinquentie te voorzien en te voorkomen; jongeren die genieten van of hebben genoten van een verdere opleiding zijn minder geneigd om misdaden te plegen; er bestaat een verschil tussen het culturele niveau volgens de socioeconomische kenmerken en dit verschil beïnvloedt het kans dat de betrokkenen misdaden zullen plegen.

Deze bemerkingen tonen aan dat de school een belangrijke rol te vervullen heeft, niet alleen op het vlak van de intellectuele vorming van de jongeren, maar ook in de optiek van hun gezonde integratie in de samenleving.

De school moet hen dingen bijbrengen, naast kennis en het vermogen om zelfstandig te denken wat hen moet toelaten om zich goed te integreren in de samenleving en bij te dragen aan de socio-economische ontwikkeling ervan, ook een levensfilosofie, bepaalde intellectuele en morele waarden die hen toelaten zichzelf te ontplooien en zich perfect te integreren in het sociale leven, met respect voor de principes die van generatie op generatie worden doorgegeven om een plaats te vinden in de huidige samenleving.

We onthouden dus, zonder het belang ervan te onderschatten, dat daden van jeugdcriminaliteit moeten bekeken worden in het licht van de omstandigheden die hierboven geschetst werden. Zonder de rangen te vervoegen van bepaalde psychologen die postuleren dat de grote meerderheid van de jeugdmisdaden op één of andere manier behoren tot het normaal gedrag van adolescenten, bemerken we wel dat bepaalde overtredingen die door kinderen gepleegd worden een andere betekenis hebben dan deze die

door volwassenen worden gepleegd. Daarom is het aan te bevelen om terug te grijpen naar preventieve maatregelen en slachtofferhulp eerder dan naar repressieve middelen.

Het is belangrijk om te vermijden dat te strenge sancties een proces in gang zetten waardoor de jongere zich in zichzelf keert, een proces van marginalisatie, frustratie, bewuste of onbewuste uitsluiting, sociale en gevoelsmatige blokkage, waardoor het kind helemaal gefixeerd geraakt door de sanctie en zich nestelt in een staat van hetzij afzondering, hetzij onbegrip en rebellie, waardoor het verder crimineel gedrag gaat vertonen, mogelijk voor een langere periode.

Omdat niet iedereen het zelfde begrip van goed en kwaad heeft, en kinderen nog minder, is het belangrijk om iedereen, van bij zijn prilste jeugd de ware waarden van onze samenleving en het respect voor het eigendom van anderen bij te brengen. Dit is een verantwoordelijkheid die zowel de school als de familie dragen. En deze maatschappelijke opvoeding van het individu impliceert, naast het formuleren van waarden, principes en regels, ook het nadenken over de bijbehorende sancties. Deze sancties moeten geloofwaardig zijn, afdwingbaar zijn en een echte preventieve functie vervullen en snel na de vaststelling van de overtreding kunnen opgelegd worden.

Ontrading zal dus een belangrijke rol spelen in de strijd tegen winkeldiefstallen, zeker naar jongeren toe, maar men moet zich ervan bewust zijn dat de ontradingsmaatregelen, waarvan de sancties een deel uitmaken, verschillend worden waargenomen door verschillende individuen, in die mate dat, vaak de sanctie wordt waargenomen als datgene wat men denkt te riskeren en niet als datgene wat men werkelijk riskeert. Met andere woorden, het effect van de voorziene sancties in geval van een overtreding, kan gevoelig verschillen van persoon tot persoon en zal dus ook aanleiding geven tot gedragsverschillen en dat op een dubbel niveau, het plegen van de overtreding en de aard van de overtreding. Jongeren zijn nota bene minder gevoelig voor ontrading omdat ze minder rekening houden met wat ze op het spel zetten wanneer ze een misdaad begaan enerzijds en omdat ze meestal wat impulsiever zijn, anderzijds. Twee vlakken waarom de school ongetwijfeld een sensibiliserende en stabiliserende rol kan spelen.

4. Enkele slotopmerkingen

De diefstallen gepleegd door onbetrouwbare medewerkers kunnen de rendabiliteit van de onderneming zwaar beschadigen. Het kan hierbij gaan over diefstallen van koopwaar, van materiële zaken of van geld. De feiten kunnen gepleegd worden door leden van het eigen personeel of door personeelsleden van leveranciers van goederen en diensten. Deze diefstallen gepleegd door medewerkers vormen een dubbel probleem: ze bedreigen de rendabiliteit van de onderneming en ze vormen bovendien een gevaar voor de werksfeer in die mate dat de onderneming het risico loopt dat de andere werknemers ook beginnen te stelen of dat zij gedemotiveerd geraken en niet langer tevreden zijn met de straffeloosheid waarmee bepaalde schuldigen hun gang kunnen blijven gaan. De verdachtmakingen die kunnen ontstaan zijn bovendien niet echt bevorderlijk voor een goede sfeer op de werkvloer, iets wat nochtans onontbeerlijk is om de productiviteit op peil te houden.

Diefstallen van koopwaar bestaan in verschillende categorieën: front end diefstallen, diefstallen in de magazijnen, diefstallen uit andere onvoldoende beveiligde plaatsen, diefstallen gepleegd met het kassapersoneel als medeplichtige(n), vrijwillig schade toebrengen aan koopwaar om het bedrijf te schaden, verbruik ter plaatse, misbruik van het materiaal dat op de werkvloer aanwezig is omdat men het voor persoonlijke redenen wenst te gebruiken.

Wat betreft de diefstal van geld worden er verschillende technieken gebruikt: het rechtstreeks ontvreemden van geld uit de kassa wat in een negatief kassaldo resulteert, het intentioneel niet aanrekenen van bepaalde producten of het uitvoeren van correcties op de rekening wanneer deze producten wel correct werden aangerekend, het aanmaken van valse bewijzen om ten onrechte kortingen toe te staan, het terugbetalen van valse professionele kosten, het gebruik van verschillende gestolen betalingsmiddelen, en ook diefstallen die gepleegd werden ten koste van andere personeelsleden in de bedrijfslokalen.

Worden ook vaak vastgesteld, verkeerd gebruik van kortingen en terugnames, in het bijzonder op het einde van de week, op het einde van de promotie, of bij feestdagen, de schuldligen verstoppen de koopwaar in het magazijn om het daarna tegen de voordelige voorwaarden van de niet verkochte items te kunnen kopen of in de snelverkoop indien om verse producten gaat. De redenen die medewerkers aanzetten tot diefstal kunnen van zuiver financiële aard zijn of blijken geven van de ambitie, de frustratie, de kick die men krijgt door gevaar te lopen, of nog het imiteren van collega's die diefstallen plegen. Vaak minimaliseert de gesnapte dief de ernst van misdaad en argumenteert hij dat er elke dag zoveel winkeldiefstallen plaatsvinden zonder dat daar iemand last van heeft. Ook revanchegevoelens ten opzicht van een chef die als oneerlijk aanzien wordt, vormen vaak de drijfveer van stelende personeelsleden. Vaak zijn het de afwezigheid of niet afdoende aanwezig zijn van een efficiënte beveiliging, de plotse verleiding, het gevoel er ongestraft mee weg te geraken die aan de basis liggen van de diefstal.

Bij het terugdringen van de diefstallen gepleegd door personeelsleden voert de personeelsafdeling een strenge selectie door bij het aanwerven van personeel en probeert het het personeel goed te motiveren door hen een competitief loon aan te bieden dat voldoet aan de verwachtingen. De personeelsafdeling zorgt er ook voor dat er een aangename werksfeer heerst in het bedrijf gebaseerd op open communicatie zowel horizontaal als verticaal. Tenslotte definieert men ook strenge veiligheidsnormen die op iedereen van toepassing zijn. Elke laksheid op dit vlak wrekt zich. De top van het bedrijf mag niet bevreesd zijn om te controleren en streng op te treden waar nodig. Elke diefstal gepleegd door een personeelslid is een zware fout, het vertrouwen in de werknemer is geschonden zodat verder samenwerken onmogelijk wordt, dit betekent ontslag op staande voet, zonder vooropzeg nog premie binnen de drie dagen nadat de feiten werden vastgesteld.

Léon F. Wegnez
Beheerder Directeur
Preventie en Veiligheid

Wordt lid van

PREVENTIE & VEILIGHEID

Vereniging tegen winkeldiefstal

Inlichtingen:
P & V, Mariannestraat 34, 1180 Brussel, Fax: 02/346.02.04.

INHOUDSTAFEL

Een globale veiligheidsstrategie voor de onderneming

1. Welke veiligheidsverantwoordelijke voor de onderneming?	1
2. Prioriteit aan de vorming van het personeel	3
3. School en delinquentie	5
4. Enkele slotopmerkingen	6

Reproductie uitsluitend met bronvermelding

Preventie en Veiligheid v.z.w.

Mariannestraat 34, 1180 Brussel

Tel : 02/345 99 23 - Fax : 02/346 02 04

Bestelbon

Terug te sturen naar Preventie en Veiligheid, 34, Mariannestraat, 1180 Brussel - Fax: 02/346.02.04

Ondergetekende: Functie:

Onderneming: Adres:

Tel.: Fax:

BTW:

Bestelt:

.....ex. van het boek **Winkeldiefstallen, van preventie tot repressie**, door Léon F. Wegnez
16 x 23 cm, 312 blz, € 32,00 (BTW inbegrepen + verzendingskosten)

Datum: Handtekening: